

LUẬN LẬP THỂ A TỶ ĐÀM

QUYỂN 4

Phẩm 14: **THÀNH ĐỀ ĐẦU LẠI TRA**

Núi chúa Tu Di có tất cả bốn đỉnh là: Đông, Tây, Nam, Bắc. Đỉnh phía Đông do chân kim làm thành, đỉnh phía Tây do bạch kim làm thành, đỉnh phía Bắc do lưu ly làm thành, đỉnh phía Nam do pha-lê làm thành. Lại có tất cả các báu làm thành, lại có bảy tính. Bốn đỉnh này trên rộng dưới hẹp, ví như hoa sen, chỗ hẹp nhất đỉnh ấy có chu vi một nghìn năm trăm do- tuần, chỗ rộng nhất có đường kính bảy trăm do tuần, chu vi hai nghìn một trăm do-tuần. Nơi bốn đỉnh này có các loài thú, lại có các loài chim, sư tử, hổ, báo... đều là hoá sinh, tất cả đều ăn vị thiên-tu-đà mà không tàn hại lẫn nhau. Tất cả chư thiên có Kim cương thủ, đều nương trú ở đây. Nơi này có bốn núi Do-càn-đà: một là núi hướng Đông, hai là Tây, ba là Bắc, bốn là Nam. Núi Đông Do-càn-đà có hai đỉnh; Tây, Bắc, Nam, cũng như vậy. Hai đỉnh núi phía Đông do chân kim làm thành, hai đỉnh núi phía Tây do bạch kim làm thành, hai đỉnh núi phía Bắc do lưu ly làm thành, hai đỉnh núi Nam do pha lê làm thành, lại có tất cả các báu tạo thành. Lại có bảy tính, trên rộng dưới hẹp, hình như hoa sen, chỗ hẹp nhất có đường kính ba trăm năm mươi do-tuần, chu vi là một nghìn năm mươi do-tuần. Chỗ rộng nhất có đường kính năm trăm do-tuần, chu vi một nghìn năm trăm do-tuần. Chỗ tám đỉnh này có rất nhiều loài thú, lại có các loài chim, sư tử, hổ, báo... đều là hóa sinh và đều ăn vị thiên-tu-đà mà không tàn hại lẫn nhau. Chư thiên có Kim cương thủ và nương trú ở đây. Các núi như vậy có số đỉnh gấp đôi, nhưng đến núi Ni-dân-đà thứ bảy thì có đến năm trăm mười hai đỉnh. Các đỉnh núi thứ bảy này có chiều cao, rộng hướng ra ngoài, mỗi một theo thứ lớp giảm dần một nửa.

Ở giữa hai đỉnh núi Đông-do-càn-đà này có một quốc độ tên là

Đề-đầu-lại-tra, có chu vi một nghìn do-tuần, có thành vàng bao quanh, cao một do tuần, bức thành thấp ở trên thành cao nửa do-tuần, cửa thành cao hai do-tuần cửa lầu một do-tuần rưỡi, mỗi mười do tuần có một cửa, có chín mươi chín cửa và một cửa nhỏ, tất cả là một trăm cửa. Các cửa này đều do các báu làm thành và được trang nghiêm bằng diệm bảo Ma-ni, ví như thảm trải nền dẹt bằng lông tuyệt đẹp ở đất Bắc, cửa này lại có bốn quân phòng vệ, đều nói như trên. Hàng rào cây báu bảy lớp bên ngoài cũng nói như trên. Ở giữa cây ấy có hồ các báu, các hồ cách nhau một trăm cung (mỗi cung năm thước) và vô số sự trang nghiêm cũng nói như trên. Năm loại hoa báu và thuyền bốn báu cũng đều nói như trước. Bờ hồ có năm loại cây báu cũng nói như trên, cho đến cung điện bốn báu là trú xứ của chư thiên nam, nữ. Bên ngoài cửa thành này có ba lớp hào báu, ngoài ra cũng nói như trên. Mỗi một hào rộng hai do-tuần, sâu một do-tuần rưỡi, hình như miệng bình, dưới rộng trên hẹp, nước trời tràn đầy, đều nói như trên. Khoảng giữa hào này có cung điện các thể nữ bày khắp. Ngoài ba lớp hào này có rừng cây bảy báu bao quanh, cũng nói như trên. Lúc này tất cả hoa trong rừng phía ngoài đều nở rộ xinh đẹp. Lúc các Thiên nữ tấu ca âm nhạc thì các Thiên tử từ Đại thành đi ra lắng nghe âm nhạc. Các Thiên tử tấu ca âm nhạc thì các Thiên nữ từ Đại thành đi ra lắng nghe. Vì nhân duyên này nên họ có nhiều sự vui chơi.

Góc Tây nam cửa thành Đề-đầu-lại-tra là chỗ trú của Thiên Vương Đề-đầu-lại-tra, có chu vi hai trăm năm mươi do tuần, có thành vàng bao bọc xung quanh cao một do-tuần, thành thấp phía trên cao nửa do-tuần, cửa thành cao hai do-tuần, cửa lầu cao một do-tuần rưỡi, mỗi mười do-tuần có một cửa, tất cả chín mươi chín cửa và một cửa chân nhỏ là một trăm cửa. Các cửa này đều do các báu làm thành, được trang nghiêm bằng diệm bảo Ma-ni, ví như thảm trải nền dẹt bằng lông tuyệt đẹp ở đất Bắc và vô số hình điêu khắc. Cửa này lại có bốn quân phòng vệ đều nói như trên. Hàng rào bằng cây báu bảy lớp bên ngoài cũng nói như trên. Rừng cây Đa-la bảy lớp bao quanh cũng nói như trên. Ở giữa cây ấy có hồ các báu, các hồ cách nhau một trăm cung, và vô số sự trang nghiêm cũng nói như trên. Hoa báu năm loại và thuyền bốn báu cũng nói như trên. Bờ hồ có năm loại cây báu cũng nói như trên, cho đến cung điện bốn báu là trú xứ của chư thiên nam, nữ. Bên ngoài thành này có ba lớp hào báu, ngoài ra cũng nói như trên. Mỗi một hào rộng hai do-tuần, sâu một do-tuần rưỡi, hình như miệng bình, dưới rộng trên hẹp, nước trời tràn đầy, đều nói như trên. Ở trong hào này có cung điện các

thể nữ hiện bày khắp nơi. Ngoài ba lớp hào có rừng cây bảy báu bao quanh cũng nói như trên. Tất cả các hoa trong rừng phía ngoài ấy nở rộ xinh tươi. Lúc ấy các Thiên nữ tấu ca âm nhạc, các Thiên tử từ trong thành đi ra lắng nghe. Các Thiên tử tấu ca âm nhạc thì các Thiên nữ từ Đại thành đi ra lắng nghe. Vì vậy nên họ rất có nhiều sự vui chơi. Trú xứ bốn bên trong Đại thành này có đường lớn, nhỏ, phố chợ đều rất hài hoà, ngăn nắp. Thành chư thiên này hoặc có trú xứ bốn nhà liền nhau, hoặc có trú xứ nhà nhọn nhiều tầng, hoặc có trú xứ lầu cao nhiều tầng, hoặc có trú xứ lầu đài cao vút, hoặc có trú xứ bốn mặt đều trấn thủ. Tùy theo phước đức của mỗi một mà các báu làm thành, bằng phẳng, trang nghiêm. Đường của thành cõi trời này có tất cả năm mươi con đường, bốn bên đều thông nhau, ngay hàng thẳng lối theo móng đường. Bốn cửa thành thông nhau, Đông Tây thấy nhau, đường phố quán chợ có rất nhiều hàng hoá báu: một là chợ gạo, hai là chợ áo quần, ba là chợ hương, bốn là chợ ẩm thực, năm là chợ hoa, sáu là chợ thợ giỏi, bảy là chợ kỹ nữ, khắp nơi đều có chợ quán. Trong các chợ này, các Thiên tử và Thiên nữ đi lại mua bán, thương lượng đất rẻ, cầu xin tăng giảm, cân lường tính toán, đủ các pháp chợ quán. Tuy làm những việc này nhưng vì để vui chơi nên không giữ, không cho, không tâm ngã sở, chỗ cần theo ý thì liền có thể mang đi. Nếu thích hợp với nghề thì liền tùy ý mà lấy, nếu không thích hợp với nghề thì liền nói lời này: “Vật này quý lạ, chẳng phải chỗ cần dùng của tôi, là vật trang sức voi, ngựa, xa binh ở ngã tư đường và chỗ dừng trú của các Thiên tử, hoặc để phòng hộ, hoặc để vui chơi, hoặc để trang nghiêm”. Đường giữa chợ tất cả bằng lưu ly, êm láng đáng yêu, các báu trang nghiêm, cũng như phẩm trái nền dẹt bằng lông tuyết đẹp ở đất Bắc; rồng, thú, cỏ cây, đều nói như trước. Cho đến đốt hương, rải hoa, treo các áo trời cũng lại như vậy. Lại ở khắp nơi dựng cờ, tràng phan, trong Đại thành cõi trời cũng có những âm thanh... thường không lặng dứt, đó là tiếng voi, tiếng ngựa, tiếng xe, tiếng con ốc, tiếng Ba-na-bà, tiếng trống, tiếng Mâu-trùng già, tiếng sáo, tiếng âm nhạc. Lại có tiếng nói: “Thiện lai! thiện lai! Tôi nay xin cúng dường thức ăn thức uống”. Đại thành Đề-đâu-lại-tra này là chỗ trú của Thiên tử, lại có châu trời, quận trời, huyện trời, thôn trời vây quanh khắp nơi đại thành này. Thiên Vương Đề-đâu-lại-tra trú trong đó, vua thống lĩnh ở vị trí tối cao. Từ phía Đông núi Do-càn-đà đến núi Thiết Vi cõi trời Càn thát-bà là chỗ thống lĩnh của vua. Nghĩa vậy, Đức Phật đã dạy, tôi nghe như vậy.

Phẩm 15: THÀNH TỶ LƯU LẶC XOA

Ở giữa hai đỉnh núi Nam Do-càn-đà có một quốc độ tên là Tỳ-lưu- lặc-xoa, có chu vi một nghìn do tuần, có thành vàng vây quanh, thành này cao một do-tuần, thành thấp phía trên cao nửa do-tuần, cửa thành cao hai do-tuần, cửa lâu cao một do-tuần rưỡi, mỗi mười do-tuần có một cửa, tất cả có chín mươi chín cửa và một cửa nhỏ là một trăm cửa. Các cửa này do các báu làm thành, được trang nghiêm bằng diệm bảo ma-ni, ví như thảm trải nền dẹt bằng lông tuyết đẹp của đất Bắc và vô số hình điêu khắc. Cửa này lại có bốn quân phòng vệ đều nói như trên. Hàng rào bằng cây báu bảy lớp phía ngoài cũng nói như trên. Rừng cây Đa-la bảy lớp vây quanh cũng nói như trên. Ở giữa cây này có hồ các báu, các hồ cách nhau một trăm cung và vô số sự trang nghiêm cũng nói như trên. Hoa báu năm loại và thuyền bốn báu cũng nói như trên. Bờ hồ có năm loại cây báu, cũng nói như trên, cho đến cung điện bốn báu là trú xứ của Chư thiên nam nữ. Bên ngoài thành có ba lớp hào báu, ngoài ra cũng nói như trên. Mỗi một hào rộng hai do-tuần, sâu một do-tuần rưỡi, hình như miệng bình, dưới rộng trên hẹp, nước trời tràn đầy, cũng đều nói như trên. Ở trong hào này có cung điện của các thể nữ bày khắp nơi. Bên ngoài ba lớp hào có rừng cây bảy báu bao quanh cũng nói như trên. Tất cả các hoa lúc ấy ở trong rừng phía ngoài đang nở rộ xinh tươi. Lúc các Thiên nữ tấu ca âm nhạc, các Thiên tử từ Đại thành đi ra lắng nghe. Lúc các Thiên tử tấu âm nhạc, các Thiên nữ cũng từ Đại thành đi ra lắng nghe âm nhạc, vì nhân duyên này nên họ có rất nhiều sự vui chơi.

Phía Tây nam của thành Tỳ-lưu-lặc-xoa là trú xứ của Thiên Vương Tỳ-lưu-lặc-xoa, có chu vi hai trăm năm mươi do tuần, có thành vàng bao quanh. Thành này cao một do tuần, thành thấp phía trên cao nửa do-tuần, cửa thành cao hai do-tuần, cửa lâu cao một do-tuần rưỡi. Mỗi mười do tuần có một cửa, có hai mươi bốn cửa lớn và một cửa nhỏ, tất cả là hai mươi lăm cửa. Các cửa thành này do các báu làm thành, được trang nghiêm bằng diệm bảo ma-ni, ví như thảm trải nền dẹt bằng lông tuyết đẹp ở đất Bắc, và vô số hình tượng điêu khắc. Cửa thành này lại có bốn quân phòng vệ cũng đều nói như trên. Hàng rào cây báu bảy lớp bên ngoài cũng nói như trên. Rừng cây Đa-la bảy lớp bao quanh cũng nói như trên. Ở giữa cây ấy có hồ các báu, các hồ cách nhau một trăm cung và vô số sự trang nghiêm cũng nói như trên. Hoa báu năm loại, và thuyền bốn báu cũng nói như trên. Bờ hồ có cây báu năm loại cũng nói như trên, cho đến cung điện bốn báu là trú xứ của chư thiên nam, nữ.

Bên ngoài thành ấy có ba lớp hào bấu, ngoài ra cũng nói như trên. Mỗi một hào rộng hai do-tuần, sâu một do-tuần rưỡi, hình như miệng bình, trên hẹp dưới rộng, nước trời tràn đầy, đều nói như trên. Trong hào này có cung điện của các thể nữ bày khắp nơi. Ngoài ba lớp hào có rừng cây bấu bấu vây quanh cũng nói như trên. Lúc ấy, tất cả hoa trong rừng phía ngoài đang nở rộ xinh tươi. Lúc các Thiên nữ tấu ca âm nhạc, các Thiên tử từ trong thành đi ra lắng nghe. Lúc các Thiên tử tấu âm nhạc, các Thiên nữ cũng từ trong thành đi ra lắng nghe, vì nhân duyên này nên họ thọ nhận nhiều sự vui chơi. Trú xứ bốn bên trong đại thành này có đường lớn, đường nhỏ, quán chợ đều rất thẳng tắp, hài hòa. Thành chư thiên này hoặc có trú xứ bốn nhà liền nhau, hoặc có chỗ thì nhà tầng cao nhọn, hoặc có chỗ thì lầu cao nhiều tầng, có trú xứ thì lầu đài chọc trời, có trú xứ thì bốn mặt đều để phòng chống quân địch. Tùy theo phước đức của mỗi một mà các bấu làm thành bằng thẳng, tráng lệ. Thành này có tất cả năm mươi con đường, bốn mặt thông nhau, ngay hàng thẳng lối đều theo như nền móng đường, bốn cửa thông nhau, Đông Tây thấy nhau, đường xá, quán chợ bày nhiều hàng bấu: một là chợ gạo, hai là chợ áo quần, ba là chợ hương, bốn là chợ ẩm thực, năm là chợ hoa, sáu là chợ thợ giỏi, bảy là chợ dâm nữ, khắp nơi đều có quán chợ. Trong các chợ này có Thiên tử và Thiên nữ đi lại mua bán, thương lượng đất rẻ, cầu xin thêm bớt, cân lường tính toán, đầy đủ các pháp chợ. Tuy họ làm việc này nhưng để vui chơi nên không lấy, không cho, không có tâm ngã sở, vật cần theo ý thì liền có thể được mang đi. Nếu thích hợp với nghề thì tùy ý mà lấy. Nếu không thích hợp với nghề thì liền nói lời này: “Vật này quý lạ, chẳng phải là vật ta cần, cần trang nghiêm voi, ngựa, xe, binh ở ngã tư đường và trong chỗ dừng nghỉ của Chư thiên, hoặc để thủ hộ, hoặc để vui chơi, hoặc để trang nghiêm”. Giữa chợ có con đường tất cả đều làm bằng lưu ly êm láng, đáng yêu, trang nghiêm bằng các bấu, cũng như phẩm trái nền dẹt bằng lông tuyết đẹp ở đất Bắc; rồng, thú, cây cỏ đều nói như trên. Cho đến đốt hương, rải hoa, treo áo Chư thiên cũng lại như vậy. Lại dựng cờ phướn ở khắp nơi, trong đại thành cõi trời, có các loại âm thanh không bao giờ lắng dứt, đó là tiếng voi, tiếng ngựa, tiếng xe, tiếng ốc, tiếng Ba-na-bà, tiếng trống, tiếng Mâu-trường-già, tiếng sáo, tiếng âm nhạc. Lại có tiếng nói: “Thiện lai, thiện lai! Nay tôi xin cúng dường thức ăn, nước uống”. Đại thành Tỳ-lâu-lặc-xoa này là trú xứ của Thiên tử, lại có Châu trời, quận trời, huyện trời, thôn trời vây quanh khắp nơi Đại thành này. Thiên Vương Tỳ-lâu-lặc-xoa trú trong đó, chỗ cao nhất Vua lĩnh ngự. Từ phía Nam

núi Do-càn-đà đến núi Thiết Vi của Thần Câu-bàn-trà là chỗ vua này thống lĩnh. Nghĩa như vậy, Đức Thế Tôn dạy, tôi nghe như vậy.

Phẩm 16: TỖ LƯU BÁC XOA

Giữa hai đỉnh núi Tây Do-càn-đà có một đất nước tên là Tỳ-lưu- bác-xoa, chu vi một nghìn do tuần, có thành vàng bao quanh, cao một do tuần, thành ở trên cao nửa do-tuần. Cửa thành cao hai do-tuần, cửa lâu cao một do-tuần rưỡi, mỗi mười do tuần có một cửa, tất cả chín mươi chín cửa và một cửa nhỏ là một trăm cửa. Các cửa này do các báu làm thành, và được trang nghiêm bằng diệp bảo ma-ni, ví như thảm trải nền tuyệt đẹp và vô số hình tượng điêu khắc. Cửa này lại có bốn quân phòng vệ đều nói như trên. Hàng rào cây báu bảy lớp bên ngoài, có rừng cây Đa-la bảy lớp vây quanh. Ở giữa rừng ấy có hồ các báu, các hồ cách nhau một trăm cung và vô số sự trang nghiêm, có hoa báu năm loại và thuyền bốn báu; bờ hồ có cây báu năm loại, cho đến cung điện bốn báu là trú xứ của chư thiên nam nữ đều nói như trên. Bên ngoài thành ấy có ba lớp hào báu, mỗi một hào ấy rộng hai do tuần, sâu một do tuần rưỡi, hình như miệng bình, trên hẹp, dưới rộng, nước trời tràn đầy đều nói như trên. Trong hào này có cung điện của các Thế nữ bày khắp nơi. Ba lớp hào bên ngoài, rừng cây bảy báu bao quanh cũng nói như trên. Lúc này tất cả các hoa trong rừng phía ngoài đang nở rộ xinh tươi. Lúc các Thiên nữ tấu ca âm nhạc, các Thiên tử từ Đại thành đi ra lắng nghe âm nhạc. Lúc các Thiên tử tấu ca âm nhạc, các Thiên nữ từ Đại thành đi ra lắng nghe. Do nhân duyên này mà họ nhận được nhiều sự vui chơi. Góc Tây nam của thành là trú xứ của Thiên Vương Tỳ-lưu-bác-xoa, có chu vi hai trăm năm mươi do tuần, có thành vàng bao quanh. Thành này cao một do tuần, thành phía trên cao nửa do-tuần, cửa thành cao hai do-tuần, cửa lâu cao một do-tuần rưỡi, mỗi mười do tuần có một cửa, tất cả chín mươi chín cửa và một cửa nhỏ là đủ một trăm cửa. Các cửa như vậy đều do các báu làm thành, trang nghiêm bằng diệp bảo ma-ni, ví như thảm trải nền dệt bằng lông tuyệt đẹp và vô số hình tượng điêu khắc. Cửa này lại có bốn quân phòng vệ. Bên ngoài có hàng rào bằng cây báu bảy lớp, có rừng cây Đa-la bảy lớp bao quanh. Ở giữa cây cây ấy có hồ các báu, các hồ cách nhau một trăm cung và vô số sự trang nghiêm, có hoa báu năm loại và thuyền bốn báu. Bờ hồ có năm loại cây báu cho đến cung điện bốn báu là trú xứ của chư thiên nam, nữ đều nói như trên. Bên ngoài thành ấy có ba lớp hào báu, mỗi một hào rộng hai do tuần, sâu một do-tuần rưỡi, hình như miệng bình, trên hẹp, dưới

rộng, nước trời tràn đầy đều nói như trên. Trong hào này có cung điện của các thể nữ bày khắp nơi. Ngoài ba lớp hào có rừng cây bảy báu vây quanh, đều nói như trên. Tất cả các hoa trong rừng phía ngoài này đang nở rộ xinh tươi. Lúc các Thiên nữ tấu ca âm nhạc, các Thiên tử từ trong thành đi ra lắng nghe. Các Thiên tử lúc tấu ca âm nhạc, các Thiên nữ từ trong thành đi ra cùng Thiên tử lắng nghe âm nhạc. Vì nhân duyên này nên họ nhận được nhiều sự vui chơi. Trú xứ bốn bên trong Đại thành này có đường lớn, nhỏ, quán chợ đều phân bố hài hoà, thẳng tắp. Thành chư thiên này hoặc có trú xứ bốn nhà liền nhau, hoặc có trú xứ nhà nhọn nhiều tầng, hoặc có trú xứ lầu cao nhiều tầng, hoặc có trú xứ lầu đài chọc trời, hoặc có trú xứ bốn mặt đều trấn thủ, tùy theo phước đức của mỗi một mà các báu làm thành ngay thẳng, tráng lệ. Thành cõi trời này có năm mươi con đường, bốn bề thông nhau, ngay hàng thẳng lối và đều theo nền đường. Bốn cửa thành thông nhau, Đông và Tây thấy nhau, đường xá phố chợ bày hàng bán đầy khắp: một là chợ gạo, hai là chợ áo quần, ba là chợ hương, bốn là chợ ẩm thực, năm là chợ hoa, sáu là chợ thợ giỏi, bảy là chợ kỹ nữ. Các Thiên tử, các Thiên nữ đến đi mua bán, thương lượng đắt rẻ, cầu xin thêm bớt, cân lường tính toán, đủ các pháp chợ búa. Tuy họ làm việc này nhưng vì để vui chơi nên không lấy cũng không cho, không tâm ngã sở, chỗ cần để thoả lòng mong muốn thì liền có thể mang đi. Nếu thích hợp về nghề nghiệp thì tùy ý mà lấy, nếu không thích hợp thì liền nói: “Vật này quý lạ, chẳng phải vật ta cần, phải là vật trang sức voi, ngựa, xe, binh ở ngã tư đường và nơi chỗ dừng nghỉ của chư thiên tử, hoặc để giữ gìn, hoặc để vui chơi, hoặc để trang nghiêm”. Con đường ở giữa chợ đều làm bằng lưu ly, êm láng, đáng yêu, trang nghiêm bằng các báu, cũng như thảm trải nền dệt lông tuyết đẹp ở đất Bắc; thú, rồng, cây cỏ, đều nói như trước. Cho đến đốt hương, rải hoa, treo áo chư thiên cũng là như vậy, khắp nơi lại treo tràng phan. Trong Đại thành cõi trời có nhiều âm thanh, thường không đoan dứt, đó là tiếng voi, tiếng ngựa, tiếng xe, tiếng ốc, tiếng Ba-na-bà, tiếng trống, tiếng mâu-trừng-già, tiếng sáo, tiếng âm nhạc. Lại có tiếng nói: “Thiện lai! Thiện lai! Nay tôi xin cúng dường thức ăn, thức uống”. Đại thành Tỳ-lưu-bát-xoa là trú xứ của Thiên tử, lại có châu trời, quận trời, huyện trời, thôn trời vây quanh khắp nơi Đại thành này. Thiên Vương Tỳ-lưu-bát-xoa trú ở trong đó, vua thống ngự chỗ cao nhất. Từ phía Tây núi Do-càn-đà đến chim Ca-lâu-la, tất cả các rồng bên núi Thiết vi là chỗ thống lĩnh của vua. Nghĩa như vậy, Đức Phật đã dạy, tôi nghe như vậy.

Phẩm 17: THÀNH TỶ SA MÔN

Ở giữa hai núi Do-càn-đà có một quốc độ tên là Tỳ-sa-môn, có chu vi một nghìn do-tuần, có thành vàng bao bọc xung quanh. Thành này cao một do tuần, thành thấp ở trên cao nửa do tuần, cửa thành cao hai do tuần, cửa lâu cao một do tuần rưỡi. Mỗi mười do tuần có một cửa, tất cả chín mươi chín cửa và một cửa nhỏ là một trăm cửa. Các cửa này do các báu làm thành, được trang nghiêm bằng diệp bảo ma-ni, ví như thảm trải nền dệt bằng lông tuyết đẹp của đất Bắc và vô số hình tượng điêu khắc khác. Cửa này lại có bốn quân phòng vệ. Bên ngoài thành có hàng rào bằng cây báu bảy lớp, có rừng cây Đa-la bảy lớp vây quanh. Ở giữa rừng ấy có hồ các báu, các hồ này cách nhau khoảng một trăm cung và vô số sự trang nghiêm khác. Ở đây có năm loại hoa báu và thuyền bốn báu, bờ hồ có cây báu năm loại, cho đến cung điện bốn báu là trú xứ của chư thiên nam nữ đều nói như trước. Bên ngoài thành ấy có ba lớp hào báu, mỗi một hào rộng hai do tuần, sâu một do tuần rưỡi, hình như miệng bình, trên hẹp dưới rộng, nước trời tràn đầy đều nói như trên.

Trong hào này có cung điện các thể nữ bày khắp nơi, ngoài ba lớp hào có rừng cây bảy báu vây quanh đều nói như trên. Lúc ấy, tất cả các hoa ở rừng phía ngoài nở rộ tươi đẹp. Lúc các Thiên nữ tấu ca âm nhạc, các Thiên tử từ thành đi ra lắng nghe. Các Thiên tử tấu âm nhạc, các Thiên nữ cũng từ thành đi ra lắng nghe. Vì nhân duyên này nên họ nhận được rất nhiều sự vui chơi. Góc Tây nam của thành là trú xứ của Thiên Vương Tỳ-sa-môn, có chu vi hai trăm năm mươi do tuần, có thành vàng vây quanh. Thành này cao một do tuần, thành thấp phía trên cao nửa do tuần, cửa thành cao hai do tuần, cửa lâu cao một do tuần rưỡi. Mỗi mười do tuần có một cửa, có hai mươi bốn cửa lớn và một cửa nhỏ, tất cả là hai mươi lăm cửa. Các cửa này đều do các báu làm thành, được trang nghiêm bằng diệp bảo ma-ni, ví như thảm trải nền dệt bằng lông tuyết đẹp và vô số hình điêu khắc khác. Cửa này lại có bốn quân phòng vệ, bên ngoài có hàng rào cây báu bảy lớp, có rừng cây báu Đa-la bảy lớp bao quanh. Ở giữa rừng ấy có hồ các báu, các hồ cách nhau một trăm cung, và vô số sự trang nghiêm, như hoa báu năm loại và thuyền bốn báu. Bờ hồ có năm loại cây báu, cung điện bốn báu là trú xứ của chư thiên nam nữ đều nói như trên. Bên ngoài thành ấy có ba lớp hào báu, mỗi một hào rộng hai do tuần, sâu một do tuần rưỡi, nước trời tràn đầy đều nói như trên. Trong hào này có cung điện các thể nữ bày hiện khắp nơi. Ngoài ba lớp hào có rừng cây bảy báu bao quanh đều nói như

trên. Tất cả các hoa trong rừng bên ngoài ấy nở rộ xinh tươi. Lúc các Thiên nữ tấu ca âm nhạc, các Thiên tử từ trong thành đi ra lắng nghe. Các Thiên tử tấu âm nhạc, các Thiên nữ cũng từ trong thành đi ra lắng nghe. Do nhân duyên này nên họ có rất nhiều sự vui chơi. Trú xứ bốn bên trong thành này có đường lớn, đường nhỏ, quán chợ đều rất thẳng tắp, hài hòa. Thành chư thiên này có chỗ bốn nhà liền nhau, hoặc có chỗ nhà nhón nhiều tầng, hoặc có trú xứ lầu cao nhiều tầng, hoặc có chỗ lầu đài chọc trời, hoặc có trú xứ bốn mặt đều phòng thủ. Tùy theo phước đức của mỗi người mà các báu làm thành ngay ngắn, tráng lệ. Thành cõi trời này có năm mươi con đường, bốn mặt thông nhau, ngay hàng thẳng lối đều theo nền đường, Đông Tây thấy nhau, đường xá quán chợ có hàng hóa quý báu đầy khắp: Một là chợ gạo, hai là chợ áo quần, ba là chợ hương, bốn là chợ ẩm thực, năm là chợ hoa, sáu là chợ thợ giỏi, bảy là chợ kỹ nữ, khắp nơi đều có quán chợ. Trong các chợ này, chư thiên nam nữ đi lại mua bán, thương lượng rẻ, đắt, cầu xin thêm bớt, cân lường tính toán, đầy đủ các pháp chợ búa. Tuy họ làm việc này nhưng vì để vui chơi nên không lấy, không cho, không tâm ngã sở, vật cần theo ý thì liền có thể mang đi. Nếu thích hợp với nghề thì tùy ý mà lấy, nếu không thích hợp thì liền có lời nói: “Vật này quý lạ chẳng phải vật ta cần, cần để trang sức voi, ngựa, xe, binh ở ngã tư đường và nơi trú xứ các Thiên tử này, hoặc để giữ gìn, hoặc để vui chơi, hoặc để trang nghiêm”. Con đường giữa chợ làm bằng lưu ly, êm láng đáng yêu và trang nghiêm bằng các báu, cũng như thảm trải nền dệt bằng lông tuyết đẹp của đất Bắc; rồng, thú, cỏ cây đều nói như trên. Ở đây đốt hương, rải hoa, treo các áo trời cũng lại như vậy, lại ở khắp nơi đều dựng tràng phan. Trong Đại thành cõi trời này có nhiều âm thanh thường không đoạn dứt, đó là tiếng voi, tiếng ngựa, tiếng ốc, tiếng xe, tiếng Ba-na-bà, tiếng trống, tiếng Mâu-trùng-già, tiếng sáo, tiếng âm nhạc. Lại có tiếng nói: “Thiện lai, Thiện lai! Nay tôi xin cúng dường thức ăn, thức uống”. Đại thành Tỳ-sa-môn này là trú xứ của Thiên tử, lại có châu trời, quận trời, huyện trời, thôn trời vây quanh khắp nơi. Trong Đại thành này là trú xứ của Thiên Vương Tỳ-sa-môn, chỗ cao nhất vua thống ngự. Thành Tỳ-sa-môn này có rất nhiều món ẩm thực khư-đà-ni-bạc-xà-ni, cho nên cũng gọi là A-la-kha-mạn-đà. Nghĩa như vậy, Đức Phật đã dạy, tôi nghe như vậy.

